

Uniwersytet Medyczny we Wrocławiu BIURO RADY DYSCYPLINY NAUKI MEDYCZNE	
wpł. dnia	08-04-2024
L. dz. RN-BM/	587

Katedra i Klinika Rehabilitacji Psychiatrycznej
Śląski Uniwersytet Medyczny w Katowicach
ul. Ziołowa 45, 40-635 Katowice

tel/fax: 32 2059260
e-mail: psych1@sum.edu.pl
www.sum.edu.pl

prof. dr hab. n. med. i n. o zdrowiu Marek Krzystanek
Kierownik Katedry i Kliniki Rehabilitacji Psychiatrycznej
Wydział Nauk Medycznych w Katowicach
Śląski Uniwersytet Medyczny w Katowicach
ORCID: 0000-0002-1665-7344

Katowice, 02.04.2024 r.

Recenzja

VIDI
Uniwersytet Medyczny we Wrocławiu
RADA DYSCYPLINY NAUKI MEDYCZNE
Przewodniczący
prof. dr hab. Agnieszka Haloń

rozprawy na stopień doktora nauk o zdrowiu mgr Adrianny Senczyszyn pt. „Wykorzystanie innowacyjnych nefarmakologicznych metod stymulacji poznawczej (przezczaszkowa stymulacja mózgu, komputerowy trening poznawczy i krioterapia) w chorobach neurodegeneracyjnych mózgu”. Przedstawiona mi do oceny praca została zrealizowana pod kierunkiem naukowym prof. dr hab. n. med. Joanny Rymaszewskiej w Katedrze i Klinice Psychiatrii Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu.

Praca składa się ze 84 stron, przy czym od 72 strony pracę stanowią załączniki. Na stronach 67-71 znajduje się 46 pozycji piśmiennictwa. Integralną częścią pracy są trzy artykuły naukowe, opublikowane w recenzowanych czasopismach naukowych, w tym dwie z nich w Frontiers in Psychiatry posiadających wysoki IF.

Nie znalazłem nigdzie informacji o procentowym udziale doktorantki w opublikowanych badaniach, dokumentującym jej wiodącą rolę w przeprowadzeniu badań. Element ten jest wymagany dla oceny wkładu doktorantki w prace badawcze.

Praca pogładowa dotyczy choroby Parkinsona. Proszę wytłumaczyć dlaczego została włączona do cyklu, jeżeli część badawcza nie dotyczy tych pacjentów. W mojej ocenie sama część badawcza jest wystraszająca żeby uznać tę pracę doktorską za wybitną.

W części badawczej metodologia przeprowadzanych badań nie budzi wątpliwości. Brak randomizacji czy brak placebo jest ograniczeniem pracy, którego doktorantka jest świadoma. Doktorantka uzyskała zgodę na przeprowadzenie badań przez KBE.

Liczebność badanych w badaniu treningi CCT/WBC wynosiła 84 osoby. Cykl terapeutyczny obejmował 9 treningów kognitywnych, prowadzonych raz w tygodniu. Ciekaw jestem dlaczego doktorantka nie chciała określić dawkozależności i stworzyć grupy z dwoma treningami w tygodniu. W kryteriach wyłączenia nie znalazłem zespołu depresyjnego, z kolei doktorantka uzyskała wyniki świadczące o obecności objawów depresyjnych w grupie badanej, ponieważ objawy te uległy poprawie. Sama depresja może być przyczyną pogorszenia funkcji poznawczych i wg mnie pacjenci z depresją powinni stanowić osobną

grupę badaną. Doktorantka musi być tego świadoma, ponieważ włączyła depresję jako kryterium wyłączenia w badaniu z przezczaszkową stymulacją magnetyczną.

Liczba osób badanych w przezczaszkowej stymulacji magnetycznej była mniejsza – 31 osób badanych przydzielonych do 3 grup. Wyniki mają więc charakter pilotażowy. Przeprowadzono 10 sesji w ciągu tygodnia. Jednym z istotnych klinicznie elementów terapii z TMS jest trwałość uzyskiwanego efektu. Czy doktorantka próbowała oceniać trwałość uzyskanych efektów w zakresie poprawy poznawczej po zakończeniu fazy interwencji?

Z drobnych uwag: o przeprowadzonych już badaniach w raporcie naukowym powinno pisać się w czasie przeszłym (np. str. 63: Celem drugiej z prac oryginalnych w cyklu jest zbadanie skuteczności (...). (...) Analiza różnic w czasie między badanymi grupami dowodzi statystycznie istotnej poprawy (...)."

Dyskusja zarówno w pracach opublikowanych jak i w komentarzu w pracy doktorskiej dowodzi wiedzy doktorantki w zakresie piśmiennictwa, obficie cytowanego zarówno w pracach z cyklu jak i w komentarzu. Zwróciłbym uwagę na potrzebę ujednolicenia formatowania piśmiennictwa – w większości pozycji doktorantka przyjmuje format stron: numery które ulegają zmianom (np. 136-43), ale w części przytacza całe numery stron np.: 499-504.

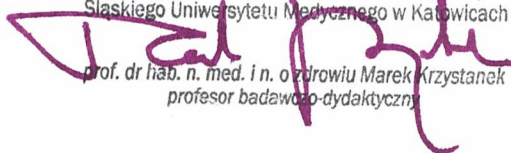
Przedstawione uwagi nie mają wpływu na moją bardzo pozytywną ocenę pracy doktorskiej. Doktorantka zmierzyła się z innowacyjnymi metodami terapeutycznymi, które mogą być odpowiedzią na aktualny i narastający społecznie problem osłabienia funkcji poznawczych w starszych grupach wiekowych. Wyniki które uzyskała są bardzo interesujące i potencjalnie aplikacyjne, mogą też być podstawą do kolejnych badań.

Podsumowując stwierdzam, że recenzowana rozprawa doktorska mgr Adrianny Senczyszyn spełnia warunki określone w Ustawie: „Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce” z dnia 20 lipca 2018, rozdział 2, artykuł 187, ust. 1-4 (Dz. U. 2018 poz. 1668 i Dz.U. z 2023 poz. 742), tj. stanowi oryginalne rozwiązanie problemu naukowego oraz dowodzi ogólnej wiedzy teoretycznej oraz umiejętności samodzielnego prowadzenia pracy naukowej. Dlatego kieruję zgłaszam wniosek o:

1. Dopuszczenie mgr Adrianny Senczyszyn do dalszych faz przewodu doktorskiego.
2. Wyróżnienie jego pracy doktorskiej ze względu na zajęcie się innowacyjnymi metodami terapii aktualnego problemu narastania częstości zaburzeń poznawczych w starzejącym się społeczeństwie, jak również przez wzgląd na aplikacyjny charakter badań wykonanych przez doktorantkę.

KIEROWNIK

Katedry i Kliniki Rehabilitacji Psychiatrycznej
Śląskiego Uniwersytetu Medycznego w Katowicach

prof. dr hab. n. med. i n. o zdrowiu Marek Krzystanek
profesor badawczo-dydaktyczny